

agtede Minister for Fremtiden bedre kan sikke sig noget imod, at han ikke her skal komme frem med Noget, der er givet af hans Medhjælpere, og som ikke holder stik her; thi derved kommer den høitagtede Krigsminister i en uheldig Stilling. Det er saadanne Forhold, der i mange Henseender ødte, forværrede Forholdet mellem hans Formand og Thinget. Vi ville gjerne staae i et Tillids- og Hengivenhedsforhold til Krigsbestyrelsen. Det Constitutionelle ved Sagen er selvfølgelig det aldeles Overveieende, og i den Henseende har en æret Taler (Steen) udtalt sig, omtrent som jeg kunde ønske, og jeg skal derfor forlade dette Spørgsmaal, dog med den Bemærkning, at det har forbauset mig at høre det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Fallefen), som var Medlem af Rigsraadets Finantsudvalg, i den Henseende fortolke Ordførersens Utringer, som han idag tillod sig at gjøre; thi han maatte kunne erindre, at først da Forlangendet fremkom fra Krigsministeren, var det ikke tilfredsstillende oplyst for Udvalget, men man fordrede nærmere Oplysninger, og først da fremkom den Skrivelse, som man vilde kunne fremlægge her, og Ministerens mundtlige og omhyggelige Forklaring; derfor kan Krigsministeren heller ikke henstykke sig under Opmuntring af Thinget eller enkelte Medlemmer af Thinget. Det er motiveret i det Enkelte af Krigsministeriet, og det var ganske og aldeles Krigsministeriets eget Forslag. — En Sag, som jeg sidst tillod mig at omtale, var Bygnings- og Havfornskatten. Den Maade, hvorpaa denne Sag er omtalt idag, nøder mig til nærmere at forklare mine Udtalelser. Der saaldt en Utring fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Klee), som jeg skal indrømme, at jeg ikke har opfattet saaledes, da han mundtlig udtalte den, som den staaer i Tidenden; men jeg sølte mig forpligtet til at imødegaae den Anthyndning, som jeg antog var fremkommen, og som da ogsaa ifølge Tidenden er fremkommen, omend paa en noget anden Maade. Og hvorfor? For det Første, fordi, naar det er sandt —

og jeg skal være den Sidste til at benægte det —, at der hos Kjøbstadbeholdningen er en lige saa varm Fædrelandskjærlighed som hos Landboerne — og vi have hørt mange Udtalelser om, at Fædrelandskjærligheden fortrinsviis skulde findes der —, saa kan det ikke samstemme dermed, at man pucker paa en uretfærdig Bestatning, naar den ikke er tilstede, og for det Andet vide vi, at der mange Steder bestaaer et temmelig spændt Forhold mellem By og Land, hvilket er til stor Fordærv for hele Udviklingen. Jeg har altid hørt til dem, der vilde afværge det saameget, som vi kunne. Vi ere kun et lille Folk, og vi trænge virkelig til at fjerne de Skillemure, som opstilles imellem forskellige Dele af Befolkningen ved saadanne Fordomme, som at Kjøbstæderne ere blevne uretfærdigt behandlede i mange Aar med Hensyn til Bestatningen; men istedetfor at vi som fædrelandsfindende Mænd skulde søge at fjerne dette Misforhold, saa styrker man det. Denne Tanke var det, der ledede mig til mine Bemærkninger. Jeg giver det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) Ret i, at Beregningen var en Smule unøjagtig — det var kun ubetydeligt —, idet jeg nævnte Summerne i runde Tal. Det er ligesuldt tilstrækkeligt bevist, at der ikke er skeet Kjøbstæderne Overlast i saa Henseende. Landboerne hde Mere, end jeg nævnte, og Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn hde ogsaa noget Mere, end jeg nævnte, men for alle Kjøbstæderne med Kjøbenhavn var det accurat det Samme. Men enten Forholdet nu er  $\frac{1}{10}$  eller  $\frac{1}{12}$ , siger jeg, at det er klart, at Ingen er forurettet; men samtidig dermed sagde jeg, at Meget kunde være at omordne og revidere, og jeg begriber derfor ikke den Udtalelse, vi hørte af det ærede Medlem fra Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. E. Olsen), forsaavidt den skulde imødegaae mig, medmindre ogsaa han mener, at Spørgsmaalet i Almindelighed taget foruretter Kjøbstæderne. Naar jeg desuagtet sagde, at jeg ikke udtalte dette for at faae Bygningskatten forhøiet, men tværtimod tilspøiede, at den ikke var for lille, Beløbet taget i Almindelig-